

Kerken, neem een voorbeeld aan het lobbywerk van de ANWB

Het valt mij binnen mijn eigen partij D66 op hoe weinig benul politici hebben van wat kerken doen. Het is daarom een goed idee dat er een kerklobbyist komt.

Joost Röselaers © 15 mei 2020

ANWB-directeur Frits van Bruggen (l.) biedt leden van de Tweede Kamer een rapport aan over filevrij rijden (beeld anp / Bas Czerwinski)

In 2012 werd ik voor het *Nederlands Dagblad* geïnterviewd over de verhouding tussen geloof en politiek. Het is een onderwerp waar ik sindsdien over ben blijven nadenken, ook vanuit mijn betrokkenheid bij D66, een partij waar een zeker ongemak heerst in verhouding tot het geloof. In het interview uit 2012 pleitte ik voor een kerklobbyist. Ik kwam tot dat idee na een gesprek met een bevriend politicus, die destijds in de Tweede Kamer zat. ‘Meerdere keren per week hoort mijn

fractie iets van de ANWB, een vereniging met 2,5 miljoen leden. Van de kerken – die in totaal veel meer leden hebben – horen we nooit iets!’

Recentelijk pleitte Tijs van den Brink in *EO Visie* voor een kerklobbyist, die onder andere als concrete taak zou moeten krijgen de coronamaatregelen voor kerken te versoepelen. Ik sta achter het pleidooi van Van den Brink voor een kerklobbyist, alleen niet om de reden die hij noemt. Ik deel de mening van Mark de Jager, Jonge Theoloog des Vaderlands, in deze krant (12 mei) dat kerken in deze kwestie *influencers* moeten zijn, en geen lobbyisten. ‘En nu zijn wij de beste *influencers* door het braafste jongetje van de klas te zijn’, merkte hij op. Daarnaast zorgt het Contact in Overheidszaken (CIO) voor een intensief overleg met de minister van Eredienst, Ferd Grapperhaus, over het omgaan met de coronamaatregelen door kerken.

Er is naar mijn idee echter meer nodig dan overleg, en ook dan *influencer* zijn. Het valt mij binnen D66 op hoe weinig benul politici hebben van wat kerken doen. ‘Jij werkt toch alleen op zondag?’ De kerken doen zoveel meer, ook op sociaal vlak, ook buiten eigen kring.

Van de kerken – die in totaal veel meer leden hebben – horen we nooit iets!’

buiten eigen kring

Een kerklobbyist zou de talloze activiteiten van de kerken onder de aandacht mogen brengen. Dat vergt overtuigingskracht – de bereidheid om een positief verhaal te horen over kerken lijkt bij lang niet alle politici aanwezig te zijn. Zodat er – tweede doelstelling – ook meer waardering komt voor kerken. De pr van kerken is buitengewoon slecht in Nederland. Dat geldt met name binnen de seculiere partijen. Dat is niet terecht. Het doet geen recht aan al de sociale en maatschappelijke activiteiten van de kerken.

Helaas wordt er vanuit de Nederlandse politiek dikwijls krampachtig op kerken gereageerd. Alle clichés komen boven tafel. En daarop gebaseerd komt de politiek tot de conclusie dat je kerken daarom vooral niet moet faciliteren of

ondersteunen, want scheiding kerk-staat (waar dat ook voor moge staan). En zo kon het gebeuren dat er in Amsterdam een aantal jaren geleden moeilijk gedaan werd over bijvoorbeeld subsidiëring aan de daklozenopvang van het Leger des Heils, vanwege de kerkelijke signatuur. Lariekoek! Maar dat hebben de kerken ook gedeeltelijk aan zichzelf te danken.

Daarom, een kerklobbyist. Het gaat mij echter vooral om het zelfvertrouwen van kerken om te laten zien wat ze allemaal doen, zodat er ook waardering kan ontstaan bij met name de politiek. Het maakt mij niet veel uit hoe dat georganiseerd wordt. Het is een rol die zeker past bij het CIO. Als het maar geen al te brave rol is, zoals Tijs van den Brink terecht stelt. Wat meer zelfverzekerdheid wens ik kerken zeer toe, en de moed om tegen de stroom in te varen. Laat kerken een voorbeeld nemen aan het lobbywerk van de ANWB! <